

Undervisningsprisen bruges til at investere i engelsk lærerstuderendes alsidige udvikling

Af Sade Andria Zabala & Iben Gottlieb Bendixen

I august 2022 var vores lektor på UC SYD, Sofia Rontini, blandt modtagerne af Undervisningsprisen. Hun blev nomineret af sine studerende på baggrund af bl.a. sit store engagement som underviser og sin praksisorienterede undervisning forankret i teori. Uddannelses- og Forskningsministeriet, som står bag prisen, tildeler vinderne en bevilling. Præcis et år senere blev en del af Sofias pengepræmie brugt på at investere i at fremme engelsk studerendes alsidige kompetencer i en studietur til London.

Turen havde til formål at udvikle god undervisning, især uden for klasserummets vægge; og hvis man spørger ovenomtalte studerende, om ekskursionen var en succes, vil svaret være et rungende JA.

Studerende præsenterer deres evaluering af turen med brug af genren rollespil (Billedet af Sade Zabala)

Teori i praksis: styrkede fagdidaktiske kompetencer

Efter en medstuderendes sigende har turen bidraget til at frembringe “en større empati, min kulturelle forståelse, min pragmatiske kompetence såvel som strategiske kompetence og fluency.”

Dette er de komponenter, som den engelske forsker i kulturpædagogik, Michael Byram, fremhæver i sit arbejde. Ifølge ham skal engelsklærere formå at designe undervisning, der stimulerer elevernes interkulturelle kommunikative kompetencer for at klargøre dem til deltagelse i det globale samfund. Udover det skal engelsklæreren selv besidde disse kompetencer. Byrams teori - såvel som teori af andre sprog-, kultur- og pædagogiske teoretikere såsom Stephen Krashen, Karen Risager, Wolfgang Klafki osv. - er noget, som vi har diskuteret og lært meget om i undervisningen.

Men én ting er at snakke om disse teorier. En anden er at leve sig ind i dem. Under studieturen har vi kunnet mærke, hvordan vores egne interkulturelle kommunikative

kompetencer blev styrket gennem de forskellige, autentiske aktiviteter, vores undervisere udsatte os for. Vi talte engelsk i stedet for at tale om engelsk; vi interagerede med de fremmede i stedet for at blive med de velkendte.

Især skolebesøgene står højt i de studerendes ærindringer. I evalueringen efter turen var det tydeligt, at dette var højdepunktet for de fleste. Disse skolebesøg var den perfekte mulighed for kulturudveksling. Det åbnede de studerendes øjne for en anden tilgang til undervisning, og gav mulighed for at dele og reflektere med hinanden og skolerne i London.

Skolebesøget på Ambler Primary School (Billedet af Sade Zabala)

Alt dette sker i ånden af John Deweys læringsteori, *learning by doing*, hvilket bygger på præmissen om, at vi skal lære af vores egne erfaringer samt andres viden, frem for blot at få fortalt teori. Dette blev ofte praktiseret på studieturen, og flere studerende mener, at dette har været med til at bidrage til udviklingen af god undervisning. En studerende udtrykker bl.a., ”Vi har

prøvet at gøre og se hvad [studieturen] rent faktisk bidrog til ift. egen læring. Det kan vi transportere direkte over i elevernes verden og se hvordan det vil påvirke dem. Den læring er det hele værd.”

Studieturen har givet os studerende en unik mulighed for selv at afprøve aktiviteter og metoder i praksis, som giver os en stor rygsæk fyldt med afprøvede aktiviteter, hvilket dertil også er blevet reflekteret over, og dets kunnen i engelskundervisningen og på en studietur.

Fra at interviewe og skrive artikler om briter på Brick Lane, at se Tina Turner-musicalen, at didaktisere artefakter på The British Museum til et undervisningsforløb, at planlægge et scavengerhunt i Central London til egen fremtidige studietur, til at skabe tværfaglige opgaver ud fra områdets udstillinger - alt var med til at bryde vores grænser, så vi kunne bygge dem op igen på ny, nu bevæbnet med den uvurderlige læring, refleksion og indsigt, denne uforglemmelige tur har givet os.

Studerende planlægger et scavengerhunt for en 9. klasse til evt. egne studieture (Billedet af Darmiya Ketheeswaranathan)

At flytte rammerne udenfor

Et centralt element, som fylder på enhver studietur, er at rammerne for undervisningen ændres. At rammerne for læringen flyttes væk fra det normale klasserum, åbner mulighederne for læring yderligere.

Ifølge Vygotsky foregår læringen, når vi interagerer med andre mennesker. I udeskoleundervisning er eleven, eller på denne studietur, de studerende, aktiv handlende i udeskoleaktiviteterne. I alle aktiviteter er målet, at de studerende kommunikerer om og efterfølgende reflektere over de aktiviteter og metoder, vi lige har arbejdet med i praksis. Dette gør, at vi er nødt til at fremme vores egne synspunkter, men også lytte til andres, og dermed forhandler vi om mening. På denne måde bliver sproget et centralt element i aktiviteterne, som på automatisk vis får stor betydning, når man flytter rammerne for undervisningen.

”Udeskole kan være fantastisk i de rette rammer og med en god struktur. Dette kan bidrage til elevernes læring og samtidig give dem gode og spændende oplevelser.” - citat fra en studerende

Team building på tværs af årgange på førstedagen (Billedet af Connie Greffel Frerks)

En dannelsesrejse

Desuden er det ikke kun det faglige, som fik lov at blomstre på vores studietur. Ikke mindst har vi oplevet en personlig udvikling på adskillig vis.

“Jeg vil kalde denne studietur en udviklingsrejse ind i lærerprofessionen og tilmed også en rejse i personlig udvikling i et større samspil,” skriver en medstuderende i sin evaluering af London-turen.

En anden konstaterer, “Man [kan] i fællesskab med andre udarbejde noget helt unikt. Vi er forskellige på alle mulige måder, hvilket kan være en udfordring at snige sig rundt omkring [...]. En flok af mennesker med stor diversitet gav rig mulighed for at udfolde sig både fagligt såvel som socialt. Vores forskellige læringstilgange hjalp til at forstå egen måde at tænke og agere på. Det kan godt være, vi lever i et konkurrencesamfund, men det er vigtigt at kunne samarbejde med hinanden, lære fra sig og være

behjælpelig for andre. Alt dette vil jeg tage med mig til mit kommende lærerliv.”

Med andre ord har vi på egen hånd i løbet af denne studietur *praktiseret* og oplevet inklusion frem for blot at tale om det. Yderligere har turen dannet os til at være endnu dygtigere engelsklærere og individer. Vi er kommet hjem til Danmark med bredere horisonter, mere medfølelse, bedre kulturforståelse og - måske vigtigst af alt - flere nye venner og kommende kollegaer, vi kan trække på og lære af.